

A hét „vice”

Történt régen, hogy OTP hitellel felépült a házunk, amely hiteket szorgosan törlesztgettük a megfelelő kamataival együtt. Adatott azonban 1991-ben, egy olyan kedvező lehetőség, miszerint ha egy összegben visszafizetjük az OTP-nek a tartozásunkat, elengedik annak x százalékát. Családi kölcsönből azonnal rendeztük is a dolgot, így nem terheltek a további tetemes kamatok, megszűnt a tartozásunk. Megkönnyeb-bülten éltünk tovább.

Sajnos a feleségem ez év februárjában meghalt, és hagyatéki tárgyalásra idéztek a napokban. Ekkor tudtam meg, hogy a házunk elidegenítési tilalom alatt van, vagyis OTP tartozás van rajta. Rohantam rögvést az OTP újszegedi fiókjába reklamálni. Az ügyintéző hölgy, látva az igazamat, megígérte, törölni fogja a tartozást, de előtte – figyelem, itt jön a vice poénja – írjak egy kérelmet, hogy „soron kívül” töröljék a tartozásomat.

Levegő után kapkodva kérdeztem meg, hogy amit hat évvel ezelőtt Önöknek hivatalból meg kellett volna tenniük, arra nekem most soron kívüliséget kell kérnem?

Jó, megcsinálom – mondta a hölgy és elviharzott, majd néhány perc után visszatérve rám néz:

– No, mi van, nem írja a kérelmet?

Mit tehettem, megírtam. Hiába, nagy úr a hivatal...(?)

Kalapos József

● Hagyományaink

Aratókoszorú

Gyermekkoromat idézi a szó: aratókoszorú. Minthogy a viaszérésbe jutott búzaszálakból font búzacsga, búzaborona is. Ügyszint' az aratóünnep, az aratósi munkák izzadásai, és az aratóból – utóbbin igaz, csak jóval később lehettem ott. Akkor, amikor már magam is részt vettem a munkában: kezdetben marokverőként, kévekötként, és csak surbankó korba érve a kaszálásban, ami legénysorba emelt engem is.

Péter-Pál napján (június 29-én) vette kezdetét a nagy munka, az aratás. A rákövetkező vasárnap (vagy, ha Péter-Pál vasárnapra esett, akkor napja) különösen nagy ünnep volt a falvakban, és a kiterjedt szögédi tanyavilágban; és maradt ünnep később, a kialakult tanyai községekben – napjainkig.

Erre a jeles alkalomra legtöbb helyen megszentelték az első kéveket. Másutt, az ünnep hangulatát emelendő, kisebb-nagyobb búzacoszorút készítettek. A sárga búzakalászok közé a szegedi tanyákon rozskalászokat is tettek, hiszen a homok abból is sokat termelt. A szálakat előre elkészített fakeretre kötöztették, majd nemzetiszín szalaggal körbefoglalták, és az ünnepi szentmise idejére a tábori oltár mellé helyezték. Amikor a misének és a jó aratásért való közös könyörgés-

Szabó Antalné Dicső Etel, 1951-ben készített koszorújával. (Archív-fotó)

nek vége volt, a pap megszentelte a koszorút és a melléje tett búza-, s rozskéveket, mely utóbbiból mindenki vitt haza. Otthon a szőlőre, abba a bögérbe tették, amelyikben ott volt a Márk napján (április 25.) szentelt zöldbúza, és az úrnapi virág, amelyek mostantól így, együtt adtak reményt a családnak arra, hogy meglesz mindegyiküknek a kenyérfejadagja.

A Szeged közeli Domaszék határában áll Engi Tüdő Vince keresztje. Tövében háládó mise keretében mondanak köszöntést az Úrnak, hogy jég nem verte, tűz nem perzselte a gabonát. Ez a szép szokás él Röszkén, Mórachalmon, és a többi, Szeged környéki településen.

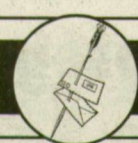
Zákányszéken, lévén a falu keletkezésének éve 1950, csak 1989-től rendez-

nek aratóünnepet. Erre az alkalomra – már az első évtől kezdve – immáron nyolcadik alkalommal köt csodálatos aratókoszorút Szabó Antalné Dicső Etel néni. Az idős asszony minden évben új formát talál ki, és a maga szedte kalászokat fiatalos ügykezettel köti a keretre, s a koszorú közepébe évente más és más képet helyez el. Tavalyelőtt kivételesen szép művel jelentkezett: az aratást, és a nyomtatást jelenítette meg „miniatúrában”. A idén, már gyengélkedve ugyan, de ismét kötött egyet: a nekivalókat már a család teremtet-e elő, de Etel néni irányításával és közreműködésével az idei koszorú is szépre sikeredett. És ott volt, mint előtte már hét esztendőben, ez a koszorú is, a tábori oltárnál.

Dicső Etel néni hagyományos építésű házának egyik tágas szobája valóságos aratókoszorú-múzeum. Van itt nem egy régi tárgy és eszköz is, ám az aratókoszorúk, főként a hófehér fal előtt, egyszersmind csodálatosak.

Etel néni szelíd szerénységgel mutatja őket, és kicsit büszke is rájuk. Igaza van, hiszen aligha hiszem, hogy ehhez fogható másutt legyen. Dicséret és köszönet ezért Néki, s hisszük, hogy ezt a szép hagyományt másutt is „fölfedezik”; a Szegedi tájon pedig – éppen Etel néni példáján – örökké megmarad.

Ifj. Lele József

olvasószolgálat

Ezt a rovatunkat olvasóink írják. Az olvasói leveleket a szerzők mondanivalójának tiszteletben tartásával, szerkesztett formában jelentetjük meg. Az itt közölt írások szerzőik magánvéleményét tükrözik.

LEVÉLCÍMÜNK: DÉLMAGYARORSZÁG SZERKESZTŐSÉGE, SZEGED, SAJTÓHÁZ, PF.: 153. 6740. TELEFON: 481-460

Köszönetek

Köszönetünket és jókívánságainkat szeretnénk tolmácsolni ezúton is dr. Erényi Györgyné látszerésznek, amiért apró figyelmességgel ajándékozta meg az Egyesített Szociális Intézmény Kálvária sugáruiti otthonában lakó idős édesanyját. Bizonyítja ez is, hogy él a segítő szándék, az örömszerzés és a nagylelkűség.

Zsótér Antal igazgató

A ruzsai Napsugár Otthon gyengénlátó lakói köszönetet mondanak a helybéli gumijavító kisiparosnak, Bernáth Lászlónak, hogy a számukra oly fontos botjaikat újragumizzza és fényezi. Mindezt teszi önzetlenül és fizetés nélkül.

Az otthon vezetésének és minden dolgozójának is köszönet a szeretetteljes és önzetlen gondoskodásért.

A Napsugár Otthon lakói

Az idén első ízben rendezték meg az Újvidéki utcai óvodában a hagyományteremtő családi hétvégét. A program biztosította a szabadidő kellemes és hasznos eltöltését, valamint erősítette az óvoda és a család kapcsolatát. Részt vehettek a gyerekek játékos sportvetélkedőn, kézműves foglalkozáson, kérekpáros ügyességi versenyen, karatebemutatón, Pacsika Emília koncertjén, és még lovagolhattak is. Megismerkedhettek közelebbről egy tűzoltóautóval. A kispályás labdarúgó-bajnokságon összemérhették erejüket a szülők és a ságváritelepi focisták. A szülők számára sokat mondó volt ez a nap. Reméljük, hogy az elkövetkezendő években is sikerül hasonló programokat biztosítani a gyermekeknek és családjaiknak.

Hálások vagyunk a résztvevő családok aktív közreműködéséért, és köszönetet mondunk a rendezvény támogatóinak: Papp Zoltán képviselőnek, a Tóth és Társas Bt.-nek, Bolgár Tamásnak, Petrei Zsuzsannának, Balogh Attilának, Mathias Péternek, Tóth Zoltánnak, Bodó Imrénnek, Földi Ferencnek, Poráczki Ferencnek, Albert Erikának, Szász Antalnak, Hegedűsné Halász Editnek, Szöllősy Józsefnek és az Albert focicsapatnak.

Az Újvidéki utcai óvoda dolgozói

A Kiskundorozsmai Óvodai Körzet 48-as utcai tagóvoda Szemünk Fénye Alapítványa ismét megrendezte hagyományörző, jótékony célú alapítványi estjét a Szélmalom vendéglőben.

Köszönetet mondunk mindazon szülőknek, vendégeknek, óvodai dolgozóknak, akik – részvételükkel, illetve anyagi támogatásaikkal –

gyermeknevelési és oktatási feltételeinek javítása érdekében hozzájárultak az alapítványi est sikeréhez. Köszönetet mondunk „házigazdánknak” Takács Mihálynak. A Flamenco táncsoport színvonalas műsort mutatott be. Köszönetet mondunk érte Faragó Csaba és Kismárton Petra, Pintér Tamás és Szabó Zsuzsanna táncosoknak, valamint Borsos Nándor tanár úrnak. A rendezvényt támogató magánszemélyek és gazdasági társaságok által följajánlott tombolatárgyakat nagy örömmel vették át a sorsolás nyertesei.

A klebelsbergtelepi óvoda vezetője, Mészáros Jánosné ezúton is szeretné megköszönni a szülők részvételét és támogatását, az óvoda dolgozóinak a szervezését, amivel a jótékonyági bál sikeréhez hozzájárultak. Köszönetet mond a támogatóknak: a Virág Cukrászdnak, a Szegedi Nyomdának, az AGORA Print Kft.-nek és a helyi iskola igazgatójának.

A lap hasábjain is szeretnék köszönetet mondani a Nádor utcai óvodában szervezett gyermeknap rendezvényünk támogatóinak: a szülőknek, a Démász Rt.-nek, a Palánk cukrászdnak, a Florin Rt.-nek, a Minipack üzletnek, a Saned Frisco szalonnak. A gyermeknap műsorban nagy sikerrel szerepeltek a Gumimacik, a Százszorszép Gyermekház karate-csoportja, a Combat DSE Kick-box csoportja Tóth Gábor edző felkészítésével, a Széchenyi gimnázium tanulóinak zenés műsorokkal. A rendezvény bevétele az óvoda alapítványának támogatását szolgálta.

Szabados Mártonné tagóvodavezető

A Petresi utcai óvoda évek óta nyílt gyermeknapot szervez, melynek célja alapítványunk gyarapítása. A bevételek minden évben játékvásárlásra fordítjuk. Idén a napon ugróvár, versenyek, karate- és táncbemutató, játszótér, büfé, tombola várta az óvoda és a lakótelep gyermekeit.

Ezúton szeretnénk megköszönni támogatóinknak azt a sok önzetlen segítséget, amely nélkül e nap szürke hétköznapi élet a gyermekekben, sok-sok élmény nélkül. Köszönjük a Burger King, a Centrum Áruház, a Knorr, a Tisza Volán, a Soothers, a Bramac, az Arany János Általános Iskola, a Magyar Rádió Szegedi Körzeti Stúdiója, a Környezetgazdálkodási Kht., Grezsa József – Rókus Papír, a Garancia Biztosító és minden közreműködő kedves Szülő támogatását!

A Petresi utcai óvoda dolgozói

Serra találkozó

Serra találkozót szerveztek nemrégiben Ópusztaszeren. A Serra mozgalom a papi hivatások minél szélesebb elterjedésével foglalkozik.

Nevét Serra atyától kapta, aki Közép-Észak-Amerikában volt hittérítő. II. János Pál pápa avatta boldoggá.

Ópusztaszeren a szegedi, pécsi, nyíregyházi klubok tagjai és a papság részvételével Gyulay Endre püspök úr concelebrálta a szentmisét, éneket és zenét a „Pax” ifjúsági ének és zenekar szolgáltattott.

A szentmise után a gyűlés következett, ahol az irodalmi díjakat osztották ki, majd Serra club vezetői és az olaszországi küldöttek szóltak fel. Beszédekben hangsúlyozták a papi hivatások minél szélesebb terjesztését.

Ezek után következett az emlékpark, majd a körkép megtekintése. Bizom abban, hogy a találkozók mindannyiunk számára erőt ad a Serra mozgalom terjesztésében. Itt köszönmeg az Ópusztaszeri Emlékpark vezetőinek és munkatársainak a találkozónak sikeres lebonyolításához nyújtott önzetlen munkájukat.

Minden hónap első szerdáján tartjuk 16.30 órakor az összejövetelünket a móravárosi plébánia közösségi házában, ahova várjuk az érdeklődőket.

Török Szilveszter, a Serra Club elnökhelyettese

Hálás betegek Deszken

Egy hónapot töltöttem betegként a deszki kórház 2. sz. tüdőosztályán. Számomra szokatlan volt az a magas szintű szakmai tudás és gyakorlat, a beteg és az orvos közötti közvetlen emberi kapcsolat, a nővérek szakmai felkészültsége, a beteg szeretete, melyet ezen az osztályon tapasztaltam. Ezen tevékenység annál is inkább értékelhető, mivel a gazdasági

megszorítások nincsenek kedvező hatással az egészségügyi intézményekre. A fentiek igazolják, hogy a nehézségek ellenére is lehet ki-váló gyógyító tevékenységet végezni. Nemcsak a magam, hanem a betegek nevében is szeretnék hálás köszönetet mondani az orvosoknak és a nővéreknek az áldozatkész, magas szintű munkájukért.

Kaszapovits Ernő

Olcsó...

Költözködéssel kapcsolatos negatív tapasztalatait írta le levelében Széllné Magassy Katalin kedves olvasónk. Egy szombaton délután bútorokat szállítottak, s a költöztetők jól „megvagták” az árral. Mint írja: „A költöztetők ketten dolgoztak, összesen 2 órát... Sem emelet, sem mázsás szekrények, és a magát olcsónak hirdető ember 10 ezer forintot kért. Nem lehetett vele alkudni.

Ez az összeg ennyi munkáért (leszámitva a sürgősséget) aránytalanul sok.”

Igaza van: sok. Abban is igaza van, hogy a költöztető „fiúkat” nem ajánlja senkinek. (Mi sem, bár olcsóságukat hírelő hirdetésük a lapunkban jelent meg...)

Mi annyit ajánlunk a hasonló esetek elkerüléséhez, hogy a költöztetés árában előre kell egyezkedni, kedves olvasóink.

Shop-szó nélkül

A főpostán néhány nappal ezelőtt meglepődtem. Az újonnan kialakított részleg fölött nyelvünket bántó szó ékeskedik: Shop. Helyette, a többi kezelő ablakhoz hasonlóan annak felsorolása szükséges, hogy ott milyen ügykezelés történik, illetve mit vásárolhatunk.

Örömdetes viszont, hogy a Szeged 1. postai bélyegzőn

Hol vagy, kicsi lány?

Elmentél... Nem látunk többet, utoljára fók csak Neked. Halálot előtt pár nappal beszélgettünk, már észleltünk depressziós jeleket, de úgy gondoltuk, tünényes lelked uralkodik a nehézségeken. Tévedtünk... Emlékszel, mikor a jövőnkrol elmélkedtünk. Szociális munkát tanultál, de német tanár akartál lenni. Együtt bújtuk a hirdetések...

Vagy emlékszel a tavalyi évre? Kibuktam, rajtam segítettél, és újjáéledtem... Te nem éltél vele. Miért, miért

most már a keltezés a magyar helyesírási sorrendet (teljes évszám, hónap, nap) követi. Bizonyára így van a szegedi igazgatóság egész területén. Országosan sajnos nem, mert a Gyöngyösről részemre küldött levél 15. 5. 97 idegen forma található. Úgy látszik, arra felé nincs magyar vésnök. Ez nehezen hihető...

Kószó Jenő

tetted? Emberekkel akartál foglalkozni, problémát megoldani. A tiéd nem sikerült úrrá lenni. Egy szó, egy mondat kellett volna, Kuksi, segíts, baj van! Nem keressük a felelősöket, mert nincsenek. Pedig hidd el, segíteni akartunk, mert ez az egész hihetetlen... önként véget vetni az életnek... Picúr! Ha már így alakult, azért gondoldj néha-néha ránk. Lehet, hogy elragadt a halál és még mindig él a gyász, de tudjuk, szellemed egész életen át vigyáz ránk.

Kulcsár Péter

Fákat – magunknak

Szeged fásítása, a virágok telepítése jelentős összegbe kerül. A Tabán utca 18–20–22. számú házak nyugati-déli területére is kitűzték egy sor fának a helyét.

Távol egymástól, gondolván annak terebélyesedésére. Építőipari törmelékkel, nehézségekkel tömörített, füvesített talajba csákányozták a körülbelül 80x80 centiméter-

es gödröcskéket. Szép, sudár fákat ültettek, melyeket erős karókhoz kötöttek. Dréncsöveken locsolással kísérelték meg életbentartásukat. A fák gyökerei valószínűleg csak a gödröcskének vonaláig vergődtek, nem bírtak tovább kúszni. Hét facsemete kiszáradt, öt tengődik, éldegél, nem fejlődik az évek során. Nagyobb, mélyebb gödröcské-

homokos-humuszos trágyás talajba ültetve, öntözéssel bizonyára mind élne, lombosodnának az emberek egészségére, örömére. A Tabán ABC előtt két asszony beszélgetett a minap: – A Tabán utcában lakom, nincs fa, ami árnyékolna. Hűvös időben szellőztetek, de a lakásomban most is 24 fokos hőség van – mondja az egyik.

– Mégis vannak, akik a fákban, virágokban kárt tesznek. Társasházak tulajdonosai, lakói sok helyen (nem várván a közterületfenntartókra) munkaeszközöket fogynak, a kopárság helyén telephetnek, gondolnak növényeket, természetes szép parkoskákát alakítanak ki. Lehetne így mindenütt...

Kátai Ferenc